

Anstalter, søge dem samlede paa et enkelt Sted og derved selvfølgelig udsætte de Kærligste Anstalter for en betydelig aarlig Merudgift. Hvorvidt det i den Anledning vil være nødvendigt at rekurere til Hjælp af Statskassen, skal jeg ikke komme ind paa i Øjeblikket. Anstalternes økonomiske Status er saaledes for Tiden noget betænkkelig, og man maa ikke lade sig stufte af, at Anstalterne efter den Beretning, der ligger til Grund for Betænkningen, tilhyneladende ere i en blomstrende Tilstand. — Naar der af Statsrevisorerne er gjort Henstilling om at forbedre Overtagen over Statskassens Bidrags Forhold til de private Bidrag, vil selvfølgelig denne Henstilling blive taget til Følge, for saa vidt man ikke skulde søle sig tilfreds med den Postering, der er foretagen i de seneste Regnskaber. — Hertil tror jeg at kunne indskrænke mig med Hensyn til den ærede Ordsførers Udtalelser, idet jeg ogsaa kan slutte mig til den Tilfredshed, som Udvalget har følt ved at se Landsfogeanstalterne undergivne den Revision, der er en Følge af Loven af 1ste Marts 1895.

Justitsministeren (Rump): Jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den Del af Regnskabet, som vedrører Justitsministeriet. Jeg kan ikke have noget væsentligt at indvende mod de af det samlede Udvalg og af Flerparten gjorte Bemærkninger med Hensyn til Udgifterne under Justitsministeriet. — Hvad angaar Udgifterne ved Fabrikinspektoratet blev den samme Bemærkning gjort i Fjor, og den Gang blev Udvalgets Betragtning ogsaa tiltraadt fra Justitsministeriet.

Jeg vil kun gøre en Bemærkning med Hensyn til Udgifterne ved Trykningen af Advokaternes Ekstrakter. Jeg kan ikke indrømme, at det ærede Mindretal (Det. Hansen) har Ret i, at der skulde være begaaet en Fejl, naar der her ikke er blevet forlangt Efterbevilling. Jeg skal for det første bemærke, at det er ret mærkeligt særlig at fremdrage dette Tilfælde, thi er der noget Tilfælde, hvor Efterbevilling kun vilde have rent formel Betydning, da er det dette, thi ingen vil vel mere end det ærede Mindretal holde paa, at Justitsministeren ikke vil kunne øve nogen som helst Indflydelse paa Udgifterne paa denne Post; han maa tage dem, som de falde; jeg antager, at d'Her. Advokater og Højesteretslagførere ville blive meget forbausede, hvis Justitsministeren vilde gøre Indsigelse mod, hvad de lade trykke. Den eneste, som kunde gøre dette, maa være Højesterets Justitiarius, men jeg antager ogsaa, at man vilde gøre Indvending, hvis

Justitiarius gjorde Indsigelse mod, at man lader trykke saa meget. Denne Post hører til den Slags Udgiftsposter, som man maa tage, som de falde, og saa afholde Udgifterne, og derfor vil, som bemærket, det at forlange Efterbevilling jo være en ren Form-sag. Tidligere Statsrevisorer have jo heller ikke fæstet deres Opmærksomhed derved, uagtet, som den ærede Ordsfører anførte, denne Post i en længere Aarrække har været overstredet, og det med meget betydelige Beløb, i Fjor med 3,219 Kr., altsaa mellem 32 og 33 pCt. Vil man sige, i Aar er det henad 100 pCt., skal jeg svare, at det ikke er Procenten, det saa meget kommer an paa; der kan paavises andre Punkter, hvor Statsrevisionen ved kalkulatoriske Poster ikke har lagt Vægt paa Overstridelserne, selv om de vare nok saa store. Jeg skal saaledes fra Statsregnskabet 1894—95 henvise til en anden Udgiftspost paa Justitsministeriets Budget, hvor Merudgiften har været over 150 pCt., det er Udgiftsposten 4. G. „Udgifter i Anledning af Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme“; der var budgetteret 300,000 Kr., Udgiften var 755,000 og nogle Kr.; der har Statsrevisionen ikke gjort nogen Bemærkning, og heller ikke det ærede Mindretal i Udvalget (Det. Hansen) har fundet Anledning dertil. Naar det ærede Mindretal bemærkede, at Udgiften til Ekstrakterne er dog et Punkt, hvor Ministeren maatte vide Bæst, forholder det sig ikke saa; det gaar ikke saaledes til, at Justitsministeren kan følge Udgifterne. Jeg tvivler paa, at selv Justitiarius vil kunne gøre det, det kommer jo an paa, hvornaar Regnskabet kommer ind, og om man til den Tid ved, hvor store Ekstrakterne ere i de enkelte Sager. Medens jeg saaledes ikke har noget væsentligt at indvende over for de Bemærkninger, som ere fremkomne fra Flerparten, maa jeg meget betvivle, at den Betragtning nogeninde skulde trænge igennem, at hvor en Bevilling er saa aldeles kalkulatorisk som denne, vilde det blive forlangt, at der skulde præsteres Efterbevilling.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal kun udtale mig om ganske enkelte Punkter, der ere komne frem paa Finansministerens Konto. Der er under § 24 under de ministerielle og Kontorudgifter omtalt Afholdelsen af tvende Veløb, som ere anvendte til Rejser og specielt afholdt under de saakaldte „almindelige Udgifter“. Jeg kan aldeles henholde mig til, hvad der om denne Anvendelse blev udtalt af den ærede Ordsfører for Flerparten, og skal kun oplyse, at naar Finansministeriet afholder Rejseudgifter